

Lezen: 1 Korintiërs 12:12-27

Lieve mensen,

Jezus is op weg naar Pasen. Vandaag wordt er met palmtakken gezwaaid. Hosanna zoon van David, gezegend die als Koning komt in naam van God met vrede en glorie van de hemel! Vrede. Dat is wat hij komt bewerken. Nog één week en dan is het zover. Dan staat hij voor zijn leerlingen. Shalom. Vrede voor jullie. Hij staat daar met gaten in zijn handen. Met littekens in zijn zij. Dus nu is hij op weg naar Jeruzalem. Hij komt de harmonie herstellen. De relatie van liefde en trouw die God met zijn wereld heeft. Die wordt opengebroken. Zodat er ook van onze kant weer omgang mogelijk is. De zonde gaat eraan. Vrede wordt hersteld.

Vandaar dat we het, ook met Palmpasen, gerust over relaties kunnen hebben. Want alleen door het sterven en opstaan van Jezus. Alleen door Goede vrijdag en Pasen is het mogelijk dat relaties blijvend zijn. Dat niemand eenzaam hoeft te zijn.

Het thema van deze dienst is:

Slide **Liefde en trouw is de basis voor elke relatie**

Opnieuw wil ik eerst terug naar het begin.

Slide Genesis 2: ²⁴Zo komt het dat een man zich losmaakt van zijn vader en moeder en zich hecht aan zijn vrouw, met wie hij één van lichaam wordt.

1

Dit vers is ongelooflijk belangrijk. Hier halen we onze hele huwelijksethiek vandaan. Mensen zeggen wel eens: dit vers wordt overschat. Te belangrijk gemaakt. Hiermee in de hand wordt bijvoorbeeld beweerd dat samenwonen fout is. Het is nogal wat als je dat aan dit ene vers kunt ontleen. Zeggen we dan. En die vraag mag je natuurlijk best stellen. Daar is over te praten. Zeker in onze Nederlandse context.

Maar ik denk dat dit vers niet óverschat, maar ónderschat wordt! Ik geloof dat dit vers de basis is van alle relaties die er maar mogelijk zijn tussen mensen.

Dat één van lichaam zijn. Dan denken we vaak aan seksuele gemeenschap. Maar daar hoeft het helemaal niet over te gaan. Ik denk zelfs dat we dat helemaal niet seksueel moeten laden. Vlak daarvoor staat dat mensen van oorsprong één van lichaam waren. Eva werd uit Adam genomen. De bedoeling is dat die eenheid gestalte blijft krijgen. Zodra je op eigen benen komt te staan. Je je vader en je moeder verlaat. Heb je weer andere mensen nodig met wie je verbonden bent. Het is niet goed dat een mens alleen is. Je hebt een gemeenschap nodig waar je veilig bent. Waar je jezelf kunt zijn. Waar je nieuwe verbinding aangaat. Dat kan gaan over een huwelijk. Mijn gedachte is dus dat je dat veel breder kunt trekken. En dan zie ik een lijn die helemaal door te trekken is naar de nieuwe hemel en de nieuwe aarde. Dat leg ik zo uit.

Samen één van lichaam zijn. Zodra je dus je vertrouwde verbanden verlaat. Het gezin waarin je groot geworden bent. Je ouders, uit wie je gekomen bent. Hun eigen vlees en bloed. Je broers en zussen als je die hebt. Bloedband. Dan ga je weer een nieuwe bloedband aan. Dat kan een intieme relatie zijn.

Dat is wel waar Genesis uiteindelijk als eerste op doelt. Maar het is ook veel breder dus. Als Jezus zegt:

Slide   Matteüs 12: ⁴⁶Terwijl hij nog met de mensen in gesprek was, dienden zich buiten zijn moeder en zijn broers aan. Ze vroegen hem dringend te spreken. ⁴⁷Iemand zei tegen hem: 'Uw moeder en uw broers staan buiten, ze willen u spreken.' ⁴⁸Hij antwoordde: 'Wie is mijn moeder en wie zijn mijn broers?' ⁴⁹Hij maakte een gebaar naar zijn leerlingen en zei: 'Zij zijn mijn moeder en mijn broers.' ⁵⁰Want ieder die de wil van mijn Vader in de hemel doet, is mijn broer en zuster en moeder.'

Als Jezus dat zegt, dan stelt hij dus dat de relaties in de gemeente. Tussen christenen onderling. Dat die relaties ook een bloedband zijn. En dat gaat heel diep. Hij smeedt op Golgota letterlijk een bloedband. Als we avondmaal vieren. De eenheid met hem en met elkaar. Dan is de beker de verbinding met het bloed van Christus. Samen zijn we één lichaam, wordt er dan bij gezegd. Dat komt uit de brief van Paulus aan Korinte. Die we ook gelezen hebben. Over één van lichaam zijn gesproken. We zijn de handen en voeten van Jezus. Maar ook voor elkaar. Verbonden door het bloed.

En die bloedband die gaat zelfs dieper dan een huwelijk. Dat zie je in Matteüs 22

Slide   Matteüs 22: ²⁹Jezus gaf hun ten antwoord: 'U dwaalt, blijkbaar kent u de Schriften niet, en de macht van God evenmin! ³⁰Want bij de opstanding trouwen de mensen niet en worden ze niet uitgehuwelijkt, ze zijn dan als engelen in de hemel.'

Uiteindelijk zal het huwelijk dus ophouden. Als ultieme relatie van nabijheid. Ik weet niet hoe het wel zal zijn straks. Het zal nog mooier worden dan je je kunt voorstellen. Maar er is dus een band die langer stand houdt dan een huwelijk. Daarmee wordt het gehuwd zijn al door Jezus gerelativeerd. Het is niet de allerbelangrijkste relatie. De eeuwige relatie van Jezus met zijn volgelingen, van God met zijn kinderen, die is sterker en dieper. En dus ook de relatie van ons onderling. Paulus sluit daar een beetje bij aan in de tekst die we vorige week lazen. Maar Jezus is hem dus hier al voor. Daarmee zie je dus dat we het huwelijk niet zo moeten ophemelen. Als het hoogste doel in het relationele leven.

En je zou ook kunnen omdraaien. Voor wat we praktisch kunnen zeggen over al die andere relaties. Je zou kunnen zeggen: wat wij voor een huwelijk zeggen. Dat het een relatie van liefde en trouw moet zijn. En dan voornamelijk gebaseerd op die ene tekst uit Genesis. Dat geldt dus ook voor alle andere relaties! Met name ook die in de gemeente. De relatie met Jezus en de relatie met elkaar. En op dat laatste wil ik nu graag focussen.

Slide   Elkaar toegewijd zijn in de kerk

Weet je, samenleven in de kerk is niet vrijblijvend. Als je het inderdaad, zoals Paulus, één lichaam noemt. En dus beseft dat je elkaar nodig hebt. Dan heb je elkaar niet alleen nodig als je wat te vragen hebt. Maar ook als je wat te bieden hebt. Als je wat te vieren hebt. Maar ook als je pijn lijdt. Omdat Jezus ons bij elkaar plaatst. Daarom hebben we elkaar te dienen in liefde.

Ik wil dat koppelen aan een aantal gebeurtenissen in de kerk. Waar we getuige van zijn.

Slide   - getuige van elkaars doop

Het is zo mooi bij het nieuwe doopformulier. Dat er niet alleen een oproep staat aan de ouders. En andere familie. Maar dat er ook een oproep staat aan de gemeente. Om door onze voorbede en ons voorbeeld daadwerkelijk te ondersteunen in de geloofsopvoeding. Je bent getuige van een belangrijk moment in het leven van ouders en hun kind. Dat is niet alleen maar vertederend. En je bent er ook niet met een felicitatie of een kaartje of cadeautje. Nee, wérkelijk betrokken zijn.

Kijk, onze kerken kiezen er voor om een doop niet alleen met familie te houden in een doopkapel. Juist om deze reden. We zijn als gemeente voor elkaar verantwoordelijk. En we worden ook verantwoordelijk gehouden. Jezus zegt zelfs, dat als we voor één van de kinderen een struikelblok zijn om te geloven. Dat we dan beter met een molensteen om onze hals in het water gegooid kunnen worden. Harde woorden. Jezus houdt van de kinderen van de kerk. Hij wil dat een gemeente er alles aan doet om hun kennismaking met hem te ondersteunen.

Dat betekent dat je als gemeenteleden de fijngevoeligheid moet hebben om zonder je er mee te bemoeien toch betrokken te zijn. Het betekent ook dat ouders en kinderen soms vragen kunnen krijgen. En dat ze daarover in gesprek gaan, zonder dat ze zich op hun teentjes getrapt voelen. Dat vraagt fijngevoeligheid. Dat vraagt verbinding. Dat vraagt allerlei vrucht van de Geest zoals geduld en zelfbeheersing en zachtmoedigheid. Gespreksgroepen over geloofsopvoeding kunnen daar bij helpen. Maar ook zonder die gespreksgroepen in gesprek zijn. Elkaar tot steun zijn.

Slide - getuige van elkaars geloofsbelijdenis

Het is altijd een prachtig moment. Een feestelijke dienst, het liefst buiten in de zon. Maar hoe gaat het verder met die jongeren? We zijn er niet voor niets bij geweest toen ze hun ja-woord gaven. En ook nog: er zijn ook heel wat jongeren die helemaal niet tot dat ja-woord komen. Ook dat kun je weten. Hoe gaan we daar mee om? Hoe blijven we betrokken en geven we de ruimte? Hoe geven we hen die belijdenis deden een goede plek?

Elisabeth zal daar de komende jaren ons nog bij helpen vanuit de classis. En haar werk zal ook sterk verbonden worden met Centrum. Laten we goed luisteren naar wat zij en de jongeren van ons nodig hebben. Het is een uitgelezen kans om van ze te leren. Om relevant kerk te zijn, ook voor al die mensen om ons heen.

Het gaat er ook hier vooral om dat je ze ziet. Serieus neemt. En serieus nemen is ook, dat je ze kritische vragen kunt stellen. Ik noemde vorige week dat voorbeeld van jongeren, die op Tinder zitten. Die soms een jongen of meisje mee naar huis nemen voor één nacht. Natuurlijk moet je daar met ze over in gesprek. En over alle andere dingen waar je eventueel vragen over hebt. Vraág ze alsjeblieft. Negeer het niet en veroordeel het niet. Maar ga in gesprek. Dat is toewijding aan elkaar.

En andersom. Neem hun vragen aan het adres van de kerk. En van onze manier van leven. Neem die vragen ook serieus. Het helpt ons om samen verder te komen. Daarvoor ben je één van lichaam.

Ik vind het mooi dat Paulus, als hij het heeft over het lichaam, dat hij het ook heeft over delen waar we ons voor schamen. Mensen met wie je het niet eens bent bijvoorbeeld. Die andere keuzes maken dan jij. Conservatiever. Of juist veel vrijer. Mensen die een ander karakter hebben dan jij. Heel zwijgzaam, of juist altijd maar meteen een grote bek. Mensen die van een andere sociale groep zijn dan jij. En ga zo maar door. Mensen voor wie je je soms schaamt. Juist die, zegt Paulus, moeten we

met meer zorg behandelen. Toegewijd zijn aan elkaar, juist als het spannend wordt. Juist dan niet gescheiden leven in eigen circuitjes. Niet óver elkaar praten. Maar betrokken zijn op elkaar. Daar hebben we nog heel wat te leren.

Slide - getuige van elkaars huwelijk

We hechten er aan dat huwelijken te midden van de gemeente worden ingezegend. Dat betekent dat we graag een tijdstip willen, waarop een groot deel van de gemeente er bij kan zijn. Dat getuige zijn is niet vrijblijvend. Net als bij belijdenis en doop is het een vorm van toewijding aan elkaar. Je belooft door je aanwezigheid dat je het bruidspaar zult ondersteunen en helpen waar nodig. Gehuwden kunnen het niet alleen. Zeker niet in deze tijd, waar het huwelijk zo ongelooflijk onder druk kan komen te staan. En dan heb je ook de vloek van na de zondeval nog.

Ook hier weer: er zijn ook heel wat mensen die alleen blijven. Ook die hebben verbinding nodig. Ook die kunnen het nodig hebben dat mensen dichtbij durven komen. Vragen durven stellen. Gezien te worden vooral.

En dat geldt voor ons allen. Natuurlijk is het moeilijk om mensen te zien in hun huwelijksmoeilijkheden. Daarom hebben we de neiging om aan te nemen dat het wel goed gaat met anderen. We schrikken als we iemand vragen hoe het gaat en het antwoord is 'slecht'. Of als ze ongewild kinderloos zijn. Of er juist voor kiezen om geen kinderen te krijgen. Of enorm worstelen om daar keuzes in te maken. Oog ook voor weduwen en weduwnaars. Durven we dichtbij te komen? En laten we elkaar dichtbij komen? Gescheiden mensen. Hoe die vorm geven aan liefde en trouw. Naar hun ex. Ook naar hun kinderen als ze die kregen. Ongelooflijk ingewikkeld. Staan we naast elkaar? Of voornamelijk tegenover elkaar? Als iemand homo of lesbisch is? Of transseksueel? Hoe dat dan allemaal moet met relaties enzo? Durven we dicht bij elkaar te komen ook daarin? Er is zoveel op dit gebied. Zoals ik vorige week al aangaf. In alle keuzes en al dat leed dicht bij elkaar blijven in de gemeente. Want het is niet goed dat een mens alleen is.

En dan heb je nog al die andere momenten waar we met elkaar getuige van zijn. Als iemand ambtsdrager wordt of een andere taak gaat vervullen. Als iemand een getuigenis geeft in de gemeente. Als mensen zich kwetsbaar opstellen – of kwetsbaar zijn – dan dus dicht bij die ander blijven.

Durven we elkaar echt te zien? Dat is wat de bloedband van Jezus ons meegeeft. Dat is nodig in de gemeente. Dat is liefde en trouw. Broers en zussen. Toegewijd aan elkaar. Één lichaam. Genoeg te doen dus.

Ik ga afronden.

Slide Liefde en trouw betekent: elkaar zien en elkaar helpen

Ik kom weer uit bij waar ik zo vaak op hamer. Wil je verbonden zijn. Wil je pastoraal met elkaar omgaan. Wil je gemeente zijn zoals het bedoeld is. Dan is de relatie onderling heel belangrijk. Die komt voort uit de relatie van Jezus met jou en mij. Een bloedband. Jezus ziet je, accepteert waar en wie je bent. En probeert van daar uit je verder te helpen in het volgen van hem.

Nou, zo moeten we ook met elkaar omgaan. Elkaar zien. Elkaar helpen. Dichtbij komen. Als dat steeds beter lukt, dan is de gemeente een plek waar veel meer mensen zich veilig voelen. In deze stad, waar heel veel mensen alleen zijn. In deze stad kunnen we dan het verschil maken. Liefde en trouw zijn zaken waar iedereen behoefte aan heeft. En dat is wat wij kunnen bieden. Want het is niet goed dat een mens alleen is. God maakt ons tot hulp voor elkaar en de wereld. Een prachtige roeping waar we onze handen voorlopig vol aan hebben.

Amen